

Llegir i escriure amb les noves tecnologies

La lectura, com tantes altres tècniques de retenir i expressar informació, s'ha d'usar amb cautela. Una exaltació cega pot produir deformitats. La meua experiència com a lector ha estat ambivalent: d'una banda, llegir ha estat una manera clara i concisa d'ascendir les escales del coneixement –sempre pel costat de la llum: hi ha àmplies zones de bosc i de foscor a les quals l'escriptura no abasta; de l'altra, ha estat una forma de soledat, de solipsisme, si volen. Per mi, la lectura ha esdevingut un laberint solitari en el qual m'he perdut durant anys i panys. Només la relació amb els altres, especialment amb les amigues i els amics, m'ha fet retornar a les llums sempre canviant de la vida.

Per tant, llegir també pot ser contraproductiu. Ara diuen que llegir és una ocupació no gens habitual entre els adolescents; més insòlita encara entre les

persones granades. Com de costum són apreciacions subjectives i matisables. És veritat que internet, els *emails*, els xats i els mòbils han promogut altres gèneres narratius que no són els tradicionals: els missatges per mòbil poden ser una nova forma d'expressió concisa i instantània; els xats generen personalitats virtuals que poden acabar devorant la persona de carn i ossos; els *emails* són, de ben segur, una de les aportacions més sublimes de les noves tecnologies a la comunicació entre persones. Escriure *emails* és un gènere epistolari nou i vibrant que suscita xarxes de relació que poc tenen a veure amb les formes tradicionals. (Encara que, potser per pur romanticisme i gust de les coses concretes, les cartes escrites a mà tenen el perfum dels grans esdeveniments, de les grans ocasions).

De manera que llegir i escriure han quedat somoguts per internet però no estic segur que hagi disminuït. En tot cas, em sembla una discussió ano-

dina. Com sempre, l'ús d'internet depèn de com una persona tingui moblat el cap. L'ús que en farà dependrà de la seua personalitat, de les seues necessitats i la seua formació.

Ara, el que potser ha estat debolit és la lectura única. La interpretació exclusiva. La lliçó severa de l'interpretador que aixeca el dit des de la palestra. Llegir ha esdevingut més democràtic.

Llegir és saber anar darrere les línies d'un text. No només saber interpretar entre línies sinó rere les línies. L'operació de llegir, doncs, és una operació intel·lectual de comprensió dels fets del món, sempre complexos, sempre vistos de manera parcial, sempre concebuts des d'una intel·ligència limitada. La tecnologia ha canviat rotundament les nostres vides per a bé i per a mal –també l'escriptura. Potser per això, jo reivindico la lectura en veu alta per a poques persones i l'escriptura a mà, si pot ser, només per a una.

Andreu Loncà

Andreu Loncà

